

plyndret gennem ublu Prisforhøjelser, vilde Kommunerne tage samme Standpunkt som ved de senere Forlængelser af Loven og afholde sig fra at stemme.

Aage Henriksen (N. A.) kunde ikke medvirke til Valutacentralens Opretholdelse i dens hidtidige Form, da man maatte forvente, at den fremdeles vilde blive brugt over for Erhvervslivet, som det hidtil var sket. Men først og fremmest vilde Partiet dog gøre Indsigelse mod det skandaløse Forhold, at Importtilladelserne blev brugt som et Handelsobjekt, hvorved Varene fordyredes til Skade for det sunde Erhvervsliv, som Valutacentralen skulde fremme, men som den i Virkeligheden havde skadet, til Fordel for Spekulationen. Det var derfor Talerens Haab, at i hvert Fald dette Forhold maatte blive ændret, hvis der ikke skulde være et Flertal for, at Loven faldt bort.

Under Samraad med *Folketingets Udvalg* begrundede *Handelsministeren*, hvorfor Lovforslaget efter Ministerens Opfattelse under de foreliggende vanskelige Forhold maatte gennemføres uændret, og hvorfor det maatte fraraades at efterkomme de Henstillinger, der havde været fremme i Udvalget, f. Eks. om større Frihed til Valg af Lande, hvor Varene skulde aftages, eller om udvidet Bemyndigelse for de saakaldte Brancheforeninger eller om Ændringer i Reglerne for Nyimportører. Det havde ogsaa været drøftet i Udvalget at genindføre et Organ til Underretning for Rigsdagen i Spørgsmaal vedrørende Valutareguleringen, men Tanken herom havde ikke kunnet samle Udvalgets Partier. Som Bilag til Betænkningen optryktes Henvendelser fra Grosserer-Societetets Komité og Provinshandelskammeret.

Medens *Socialdemokraterne* og *Det radikale Venstre* indstillede Lovforslaget til Vedtagelse uforandret, indstillede *Venstre* Forslaget til Forkastelse. Partiet nærede fremdeles den Mening, at det af Regeringen opretholdte System ikke svarede til sin foregivne Hensigt, og man henviste til Venstres gennem tidligere Ændringsforslag tilkendegivne principielle Opfattelse af en saadan Lovgivnings Formaal. Da Handelsministeren i Realiteten havde afvist principielle Ændringer i Forslaget, havde Venstre imidlertid anset det for formaalsløst paa ny at stille Ændringsforslag.

Det konservative Folkeparti bestred ikke, at det var nødvendigt i den foreliggende Situation at træffe importregulerende Foranstaltninger. Erfaringen havde imidlertid vist, at Administrationen af den af Regeringen foreslaaede Ordning led af iøjnefaldende Skavanker, der bundede i selve Systemet. Da Mindretallet imidlertid maatte erkende Situationenens Vanskelighed og under de foreliggende Omstændigheder ikke vilde rejse nogen politisk Kamp om Sagen, vilde